Anul II Orăștie, Sâmbătă, 27 Ian. v. (8 Febr. n.) 1896 Nr. 5.

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:
Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscripte nu sĕ înapoiază. — Scrisori nefrancate nu se primesc.
Abonamentele sĕ plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA
Institutului tipografic „Minerva“ în Orăștie.

INSERȚIUNILE:
Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sûnt a sĕ trimite la adresa: „Minerva“ institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Greșeală ori mișelie?

E vorbă de alegerile dela Dobra, Ilia și Petroșeni.

Alegĕtorii din aceste cercuri au avut în sĕptĕmâna trecută zile de mari nedumeriri și griji.

Eată de ce:

Noi am fost publicat în *„Revista Orăștiei“* că alegerile la *Dobra* și *Petroșeni* se vor ținea în 6 Febr. n. ear' la *Ilia* în 7. Foaia din Deva *„Hunyad“*, a publicat că la Dobra sûnt în 7, și la Ilia cu Petroșeni în 6.

Solgăbireul dela Ilia a vestit și el comunelor prin notari, că la Ilia e alegerea în 6, la Dobra în 7!

Un bun amic al foii noastre, din curcul Iliei, ne-a întrebat în scris, dacă noi am greșit ori nu? Sĕ rĕspundem.

Redacția noastră trimisese anume la congregația în care s'a hotărît terminul, pe un colaborator al foii, și pe temeiul științii aduse de dênsul dela congregație, *precum acolo s'a publicat,* am publicat noi în foaie.

În fața întrebării ce ni s'a pus, am rugat îndată pe un amic al foii noastre din Deva, sĕ meargă la comitat sĕ întrebe *înc'odată* care e adevĕrul?

Ni s'a rĕspuns prin telegrama publicată în numĕrul trecut.

Sosind foaia noastră prin comune, zăpăceala s'a făcut și mai mare. Oficios era publicat: *Ilia: 6, Dobra: 7!*

Noi scriam că nu-'i așa!

In mijlocul acestei încurcături, dl *Ioan Budoiu,* preot în Câmpuri, a trimis îndată vicișpanului următoarea:

Plânsoare grabnică.

Onorate d-le vicișpan! Prin aceasta înaintez plânsoare, că după hotărîrea celei din urmă adunări a congregației, în cercurile Dobra și Petroșeni s'a pus ca zi de alegere nouă de membri la congregația, 6 Febr., ear' la Ilia, in cercul meu, 7 Febr.

Dar' în contra protocolului întărit al congregației, solgăbireul cercului Ilia, a pus la Ilia alegerea pe 6, și în celelalte cercuri pe 7 Febr.

Vĕ rog în fața acestora, d-le vicișpan, *ca prin telefon sĕ rĕnduiți, ca ziua de alegere sĕ fie publicată în conglăsuire cu protocotul congregației, și atunci sĕ se și țină, ear publicarea făcută se se îndrepteze.*

Mĕ încred în iubirea de dreptate și energia d-voastre, d-le vicișpan.

Cu stimă
Ioan Budoiu,
preot.

În urma acestei cinstite și bărbătești cereri, dl vicișpan *Hollaki Árthur,* prin telefon a și dat îndată poruncă solgăbireului dela Ilia, sĕ îndrepteze publicarea cea falsă! Și s'a îndreptat, *dovedindu-sĕ că știrea dată de noi a fost cea adevĕrată*, nu cea publicată de *„Hunyad“*, nici chiar de solgăbirĕul cercului și notarii sei!

Un lucru se pare deochiat în această istorie întreagă. De unde a știut *„Hunyad,“* fițuica deveană, sĕ publice și ea *„greșit“* datul, și nu așa cum redactorii ei au auzit publicându-sĕ în plinul adunării congregației? Că doar' în congregație s'a publicat bine, și »sminteala« sau scrinteala, își are începutul numai din căncelaria solgăbirĕului Iliei!

»Gurile rele« spun, *că totul ar fi fost făcut* **cu scop,** ca sĕ nască încurcătură în capul alegĕtorilor, se nu știe când sĕ meargă la locul de alegere, și de merg azi, sĕ li sĕ spună că »alegerea« va fi mâne; de vor veni mâne, sĕ li-sĕ spună că alegerea a fost — ieri!

Noi nu zicem nimic din parte-ne. Lăsăm sĕ judece și sĕ creadă fie-care cetitor cum îi șoptește inima lui, *că adecă vestirea dintâi a terminului de nouĕ alegeri la Ilia și Dobra, a fost ea oare o* **greșeală** *ori o* — **mișelie!**

Neînțelegerile dela Sibiiu.

Sâmbăta trecută a fost adunat la Sibiiu comitetul național la o ședință plenară, precum am spus în numĕrul nostru trecut, ca sĕ iee oare-cari hotărîri privitor la neînțelegerile ivite acolo în lunile din urmă.

S'au sfirșit, zic unii. Nu s'au sfirșit, zic alții. Care au dreptate, viitorul cel mai apropiat va arâta.

Dăm câteva amĕnunte despre cele petrecute în ședința comitetului.

Fiind ședința plenară, s'a pus întrebarea, ce sĕ se facă cu »Institutul tipografic«. Sĕ se treacă de pe dl L. Albini pe comitet și anume pentru comitet pe numele d-lui Dr. Rațiu? Cei mai mulți dintre membri de față (erau 16) au fost de părere că da, ear' în urma acestei hotărîri dl Liviu Albini a spus că sĕ supune hotărîrii lor, și a dat document de trecere a institutului de pe al seu nume pe al d-lui Dr. Rațiu. Așa a rĕmas. Dl Dr. Rațiu a făgăduit că va da la rĕndul seu și d-sa o declarație comitetului, că institutul nu al d-sale numai, ci al comitetului național întreg, *afară de d-nii Eugen Brote, Aurel C. Popovici și Septimiu Albini!* Până acum însĕ dl Dr. Rațiu n'a dat declarația din partea sa.

S'a pus apoi întrebarea, că ce sĕ se facă cu d-nii Liviu Albini, G. Bogdan Duică și Russu Șirianu? Sĕ mai fie primiți la foi o nu?

11 din 16 inși și-au dat votul, ca pe dl *Liviu Albini* și *G. Bogdan-Duică* sĕ nu 'i mai primească de loc în slujba institutului și a foilor, pe dl Russu însĕ da, după ce va fi cerut oarecare »iertare« d-lui Dr. Rațiu.

Dl Russu Șirianu declară, că nici decât nu va mai întra nici d-sa în redacția de acum a „Tribunei“!

„Tribuna“ scrie acum veselă, că prin hotărîrea de Sâmbăta trecută a celor 11 membri din comitet, s'ar fi pus capăt la toate.

Soartea celor trei domni isgoniți însĕ, nu e de loc sĕmn că încordarea și lupta va înceta.

Vom reveni încă asupra acestor întêmplări, cu apreciațiuni politice, cari sûnt neapĕrat de lipsă în aceste zile serioase.

„TRIBUNA“
și
TRIBUNIȘTII.

Acesta e titlul unei broșuri de 96 pagine (6 coale) eșite din peana d-lui *Ioan Slavici,* broșură ce apare zilele acestea la București. Avem înaintea noastră un exemplar. E scrisă întreagă broșura cu o putere ce te magnetisează și răpește! Cuprinde în schițare repede și luminoasă întreagă istoria eroică și pe alocurea duioasă, a așanumiților *„Tribuniști“* în cei 12 ani dela înființarea »Tribunei« până azi, și lămurește că ceea-ce acum sĕ face, *de ce* sĕ face?

Vom tipări aci o mică pagină din această broșură, ca cetitorii nostri sĕ vadă cam în ce fel este ea scrisă.

După-ce, între altele, înșiră toate greutățile mari cu care s'au luptat înteme-

---

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

Iarna pe uliță.

A 'nceput de ieri sĕ cadă
Câte-un fulg, acum a stat.
Norii s'au mai rĕsbunat
Spre Apus, dar' stau grămadă
Peste sat.

Nu e soare, dar' e bine,
Și pe rîu e numai fum.
Ceru-i liniștit acum,
Dar' năvalnic vuet vine
De pe drum.

Sûnt copii. Cu multe sănii,
De pe coastă vin țipând.
Și sĕ 'mping și sar rîzênd,
Prin zăpadă fac mătănii,
Vrĕnd-nevrĕnd.

Gură fac ca roata morii;
Și de-avalma sĕ pornesc,
Cum prin gard sĕ gâlcevesc
Vrăbii gureșe când norii
Ploi vestesc

Cei mai mari acum, din sfadă,
Stau de 'ncăerate pușî —
Cei mai mici, de foame-aduși,
Se scâncesc și plâng grămadă
Pe la uși.

Colo 'n colț acum rĕsare
Un copil, al nu știu cui;
Largi de-un cot sûnt pașii lui,
Ear' el mic, cât pe cărare
Par'că nu-'i.

Haina-i măturând pămêntul
Și-o tîrește-abia, abia:
Cinci ca el încap în ea.
Sĕ mai bată, soro, vêntul
Dac'o vrea!

El e sol precum se vede,
Mă-sa 'l-a trimis în sat,
Vezi de-aceea-'i încruntat,
Și s'avêntă, și se crede
Că-'i bărbat.

Cade 'n brânci și se ridică
Dând pe ceafă puțintel
Toată lâna unui miel:
O căciulă mai voinică
Decât el.

Și tot vine, tot înoată.
Dar' deodată, cu ochi vii,
Stă pe loc — sĕ mi-te ții!
Colo, sgomotoasa gloată
De copíi!

El de grabă 'n jur chitește
Vr'un ocol, căci e perdut!
Dar' copíii 'l-au vĕzut —
Toată ceată năvălește
Pe 'ntrecut.

»Uite-'i mĕ, căciulă, frate,
Mare cât o zi de post! —
Aoleu, ce urs 'mi-a fost!
Au sub dênsa șepte sate
Adăpost!«

Unii-l iau grăbit la vale,
Alții 'n glumă parte-'i țin —
Uite-'i, fără pic de vin
S'au jurat sĕ 'mbete 'n cale
Pe creștin!

Vine-o babă 'ncet pe stradă
În cojocul rupt al ei
Și încins cu sfori de tei.
Stă pe loc acum, sĕ vadă
Și ea ce-'i,

S'oțerește rĕu bĕtrâna
Pentru micul Barba-cot.
»Ați înebunit de tot —
Puiul mamii, dă-'mi tu mâna
Sĕ te scot!«

Ci-că vrei sĕ stingi cu paie
Focul când e 'n clăi cu fên,
Și-apoi zici că ești Român.
Biata bab'a 'ntrat în lae
La stăpân.

Ca pe-o bufniț' o 'ncunjoară
Și-o petrec cu chiu cu vaiu,
Și se țin de dênsa scaiu.
Plină-'i strimta ulicoară
De alaiu.

Baba 'și-a uitat învĕțul:
Bate, 'njură, dă din mâni:
»Dracilor, sûnteți păgâni?
Maica mea! sĕ stai cu bățul
Ca la câni!

Și cu bățul se-'nvîrtește
Ca sĕ-'și facă 'n giur ocol:
Dar' abia e locul gol,
Și mulțimea năvălește
Earăși stol!

etorii »Tribunei,« greutăți ce pe alții de zeci de ori i-ar fi desnădăjduit și hotărît sĕ se lapede de mergerea mai departe înainte, și arată în chip înduioșetor suferințele ce au trebuit sĕ îndure: temnițe, lipsă, cariere perdute, ură, pribegie, etc., timp de ani de-arĕndul, — dl Slavici scrie, la pagina 31:

»Noi toți, dimpreună cu *„băieții«* pe care dl Dr. Ioan Rațiu 'i-a isgonit, ne-am jertfit carierile, am renunțat la liniștea noastră, ne-am tras pânea dela gură și am dat tot ceea-ce e mai bun în noi, ca sĕ facem *„Tribuna“* ceea-ce este: e peste putință, ca om în toată firea sĕ-'și închipue, că poate sĕ iee dela noi »Tribuna« aceasta!

„Tribuna“ e fapta noastră, bună ori rea, dar' a noastră, și nimeni altul, nu poate sĕ facă din ea fapta sa! Poate dl Dr. Ioan Rațiu sĕ fie stăpân pe litere, pe cerneală, pe hârtie, poate sĕ plătească pe alții ca se-'i scrie ceea-ce i-se cere: *„Tribuniștii“* însĕ tot noi rĕmânem, și *„Tribuna“* cea temută de unii și iubită de alții, tot acolo are sĕ fie, unde sĕ va spune ce inimile noastre simt și capetele noastre gândesc!

S'a înșelat dl Dr. Rațiu: nu *„Tribuna“* ci **„Tribuniștii“** *sĕ caută în piața unde* **tăcerea** *e marfă scumpă!*

Ear' „Tribuniștii“ nu vor tăcea!

In fața milleniului. In numĕrul sĕu de Joi, *„Tribuna“* în articlul de frunte vorbește despre lucrarea mare la care trebue sĕ ne gândim și de care trebue sĕ ne apucăm acum mai nainte de cât de ori-ce altă lucrare politică, și aceasta este: *punerea la cale a unei manifestații bărbătești și vrednice de poporul român, în fața milleniului unguresc.*

Dorim din toată inima sĕ vedem aceasta lucrare pregătită și dusă în deplinire cât sĕ poate mai cu bărbăție.

*

Dl Dr. D. P. Barcianu care la ședința de azi-sĕptĕmâna a comitetului național fusese în cele din urmă chemat totuși la adunare, unde a fost între cei rĕmași în minoritate — și-a dat acum Joi, demisia de nou și în chip *nerevocabil* din comitetul național. Eșirea d-sale din comitet e motivată cu stările triste isvorite din încordările din urmă. Descompunerea comitetului și-a luat începutul prin perderea unuia dintre cei mai luminați și mai cu caracter bărbăți pe care națiunea noastră îi are!

*

Dl Demetriu Comșa va face, precum aflăm, tot ca dl Dr. Barcianu.

In acest chip domnia-lor resping dela sine ori-ce rĕspundere pentru un viitor, ce simt că nu-'l mai pot înrîuri cu sfatul lor bun. S'a *sfirșit* dar' »crisa«? Nouĕ ni sĕ pare că nu. Ear' întêmplările viitoare vor arâta de ce e vorbă aici.

*

„Albina“ și „Tribuna“ întraseră în legături de mare »pretinie« în timpul așa zisei »crise«. Cea dintâiu împrumutase celei din urmă câteva mii de floreni pe cambiu. Acum că »crisa« s'a »sfirșit« apetitul »Albinei« crește. Aflăm că această bancă a protestat cambiile »Institutului Tipografic« și le-a pîrit. Ca mâne o sĕ vedem încă »Institutul Tipografic« proprietatea — »Albinei«.

Atentat cu dinamită

asupra d-lui

Dr. Vasile Fodor

în Abrud.

Negrăită măchnire ne-a pricinuit Luni în sĕptĕmâna asta (3 Febr. n.) următoarea telegramă ce am primit'o din *Abrud*, pe la oarele 8 seara:

Abrud 3 Febr. n. La casa lui Dr. Vasile Fodor s'a pus azi dinamită. Două odăi strioate prin explosiune. ***Aurelian Danciu.***

Dăm în cele următoare câteva amĕnunte asupra criminalei întêmplări, amĕnunte ce le scoatem din o scrisoare a d-lui *Dr. Fodor* adresată unei rudenii a d-sale la Orăștie. Eată ce istorisește dl Fodor:

Abrud, 4 Febr. 1896.

...În contra mea s'a întâmplat aseară un atentat cu dinamită, nemai pomenit de îndrăsneț! Numai un noroc mare e, că eu cu soția mea Netta, mai sûntem în vieață

Era ***pe la 5 oare seara.*** Mĕ aflam în cancelarie cu soția mea. Obosit m'am culcat nițel pe-o canapea, sĕ odichnesc, căci avusem prea mult de lucru peste zi. Peste vre-o jumĕtate de ceas soția mea a auzit prin ambit nește pași înceți, apropiindu-se până la ușa căncelăriei, apoi depărtându-se ear' încet napoi și pe trepte în jos.

N'au trecut câteva minute, și o ***detunătură asurzitoare ne-a cutremurat pe toți!***

Netta, care scria, s'a sculat dela masă speriată și plângĕnd: »Vai, ne omoară, Silviu dragă!« Și în clipa următoare un nor de fum nădușitor a străbătut repede în odae, de nu ne mai vedeam unii pe alții. Am sărit repede la ușe sĕ o închid, *dar' ușa era toată crepată, sfêrmată bucăți și aruncată din țițini.* Servitorii au alergat și ei toți întrebând spăriați ce s'a întêmplat? S'a umplut deloc curtea de oameni, cari s'au adunat auzind puternica detunătură.

Toate ferestrile casei ni s'au spart; păreții pe de-asupra au crepat; la vecini de-asemenea s'au spart mai multe ferești, de zguduitură.

Am făcut arĕtare la poliție și judecătorie De urma făptuitorului încă nu s'a dat.

Aud însĕ, că pe când s'a întêmplat detunătura, doi soldați ce tocmai treceau prin stradă, *au vĕzut pe doi inși* **în haine negre** *fugind dela noi pe-o ulicioară în sus!*

Ne-am mutat cu Netta la bĕtrâni. *Nu ne-am mai ținut siguri în locuința noastră!* Am pus premiu de 300 fl. pentru cel ce va descoperì pe făptuitori.

Nu mĕ mai simt în siguranță. Prea sûnt încungiurat de dușmani. *Acum doi ani, când am venit dela Cluj, am primit o scrisoare în limba maghiară, în care eram amenințat* **că mĕ vor împușca ca pe un câne!**

Acum sĕ vede că vor sĕ-'și implinească hotărîrea de-a mĕ rĕpune. Și nu știu pentru-ce? Am trăit foarte retras N'am avut cu nimeni nici o neplăcere. Cu clienții m'am purtat cât se poate de omenește. Nu poate dar' sĕ fie numai o rĕsbunare personală. Va fi poate alta. Vom vedè.

Dr. V. Fodor.

Altă ispravă „cinstită“.

Abia în sĕptĕmâna trecută foile unguresti au scos la iveală „cinstitele“ geșefturi ce anumiți fișpani unguri le-au făcut și vor fi mai făcênd cu mijlocirea de îngăduințe pentru zidire de căi ferate vicinale, și în sĕptĕmâna asta tot ele ne dau o nouă pildă despre „cinstea“ cu care bărbați înalți din sinul lor știu umblă în treburi bănești.

Eată de ce e vorba.

La exposiția ce Ungurii pregătesc de milleniu, dorind guvernul sĕ aibă cât mai multe lucruri vrednice de admirarea privitorilor, afară de multe alte însărcinări făcute altora în alte privințe, a însărcinat și pe „învĕțatul“ *Pulszky Károly* sĕ meargă în Italia și sĕ cumpere dela marii măestri italieni tablouri și statue prețioase și frumoase, pe cari sĕ le așeze spre obștească privire, la exposiție. I'a dat guvernul „cinstitului“ seu bărbat de încredere, nu mai puțin ca peste **400,000 fl.** v. a. din cari *9.000 fl.* sĕ fie ai lui de cheltuială, de ceialalți sĕ cumpere.

Ce-a făcut apoi omul acesta cu banii încredințați lui, o spune o foaie nemțească după care sĕ iau și cele unguresti: El a mers și a cumpĕrat nu chipuri lucrate anume, nouă, ci vechituri renoite ori prefăcute, și anume de cele rĕu renoite și prefăcute, și a dat pentru ele sume grozave. Eată ce spune *„Münchener Allgemeine Zeitung“* o foaie la care lucreaza oameni mai cu pricepere ca jupân Pulsky, despre o cumpĕrătură a acestui domn, om de încredere al guvernului ca sĕ-'i facă isprăvuri de »milleniu».

»Din *Milano* (Italia) ni se scrie, că tabloul »Sebastiano del Piombo«, un chip de față bărbătească, care sĕ credea *nainte vreme* (acum nu!) că e lucrat de Rafael, a fost cumpĕrat din galeria de tablouri »Scarpa«, de către conteza Chevigny, cu *130 000 franci* **(70 000 fl.** v. a.) *La spatele contesei însĕ stă dl Pulszky Károly,* directorul museului din Budapesta, care însoțea pe contesă. Acest chip însĕ, ca mai toate din cea galerie, a fost *colorat de nou* cu 15 ani mai nainte! Ear' că după colorare mai rĕmas'a vre-o asĕmĕnare cu originalul, cum fusese el dintru început, e mare întrebare! *Pentru aceea, 135 000 franci pentru un chip nou colorat,* **este o sumă grozav de mare dată!«**

Care va sĕ zică, e dată la iveală risipa, ca se nu-'i zicem altfel. Așa cu toate. A adus la Budapesta cârpituri și netrebnicii din streinătate. Lumea s'a cam înscârbit de asta, și s'a pornit prin foi vorbă mare pentru acest lucru, și s'au numit comisii din oameni pricepĕtori sĕ cerceteze și prețuiască lucrurile cumpĕrate. Pe jupân Pulszky l'au apucat rĕcorile de ce sĕ va descoperi și în zilele acestea, ca din senin s'a lățit vestea, că starea sănĕtății capului lui Pulsky e foarte îngrijitoare, și s'au chemat doctori sĕ-'l cerceteze și doctorii 'l-au aflat atacat la creeri și 'l-au trimis la — *casa de nebuni!*

Câte-va foi unguresti însĕ, nu vreau sĕ creadă așa ușor în *„nebunia“* nemeșului, ci spun că se face, ori decumva într'adevĕv nu sĕ face, apoi asta e urmarea groazei că ce sĕ va descoperì cercetându-se isprăvile ce el le-a făcut statului cu 400,000 fl. de milleniu!

Nu e chip sĕ-'i faci cu buna
Sĕ-'și păzească drumul lor!
Rîd și sar într'un picior.
Se-'nvîrtesc și țipă 'ntr'una
Mai cu zor.

Astfel tabera se duce
Lălăind în chip avan:
Baba 'n mijloc căpitan,
Scuipă 'n sin și face cruce
De satan.

Ba sĕ rĕscolesc și cânii
De prin curți, și sar la ei,
Pe la garduri ies femei,
Se urnesc mirați bĕtrânii
Din bordei.

»Ce-'i pe drum atâta gură?«
»Nu-'i nimic Copíi ștrengari«.
— »Ei, auzi! vedea-ia-și mari
Par'că trece-adunătură
De Tatari!«

(»Vatra«) ***G. Coșbuc.***

Ochi negri, ochi albastri.

Pretinului A. Ciato.

Ochii albastri, »nesĕcatul isvor de basme« în care-'ți place sĕ te adâncești atât de mult, îi asemeni, în inspirarea sufletului tĕu poet, cu ceva nedeslușit, ce mii de tainice înțelesuri are: cu murmurul lin al isvoarelor ce cad; întinsul și necuprinsul cer, marea fără de margini și freamĕtul frunzelor veștezite, mișcate de vêntul lin de toamnă...

Si ai vorbit cu aceeași inspirată frumseță și de ochi negri, »cei cuminți și expresivi«, și în sufletul meu ai trezit suvenirea unei povești trecute, cu doi ochi mari, albastri, ca zarea înghețată în depărtări întinse, și cu alți doi ochi negri ca întinsul unei nopți fără de noroc...

...Mi-a plăcut și mie odată sĕ mĕ adâncesc în seninătatea ochilor albastri, alor doi ochi mari, frumoși, pe care-'i priveam îngândurat și vag, și sorbeam cu sete dulceața ascunsă în nepătrunsa lor adêncime...

E o istorie plină de plăceri, »ucigătoare de dulci,« și-apoi .... de-o nestinsă durere!

Căutam poesie în realitatea vieții, isvor de inspirare, și i-am întâlnit atunci, luminându-'mi sufletul deodată...

Și decâte-ori de-atunci i-am mai întâlnit și cât de mult îi priveam cu sete, cu un dor tot mai adênc, ce-'mi străbătea ființa într'una!

Si mĕ mulțumea pe deplin sĕ-'i pot privì mereu...

Aflam în »farmecul sfânt al nepătrunsului,« un întreg »isvor de basme« și curățenia sufletului meu tinĕr nici n'a dorit alta... Căci am găsit reoglindată în ei o atât de senină blândeță și o bunătate așa de îngerească, ear' alte-dăți credeam, că o durere neștiută, ori dor nemărginit și ascuns isvorește din lumina cea albastră...

Dar' câte-odată aș fi vrut sĕ știu, că vecinic aceleași priviri senine și blânde, în care durerea și dorul află aceeași expresie vagă, ce ascund *într'adevĕr* în nepĕtrunsa lor adêncime? Aș fi vrut sĕ știu ... căci iubirea trezită deodată în sufletul meu dornic, cerea... iubire.

Si dorul meu era curmat de molaticele priviri, ce cu o paliditate bolnavă isvoreau neîncetat...

Părea că vĕd un tablou frumos și fără de duch, de o tăcere nemiloasă, o liniște eternă, ce te chinue grozav...

Si n'am putut sĕ știu, de-'i îngheț ori căldură, înger ori demon ... ori cât de mult și cu drag *priveam* adêncit și dus, ceasuri întregi...

Colea pe însĕrate, când crivețul isbește în geam fulgi de zăpadă și geru-i în putere afară, ce bine e sĕ stai în casă, în fața sobei calde... în brațe — cu iubita...

Așa i-am zărit și eu prin rariștea firelor subțiri a perdelei de dantelă...

Imbrățișați sĕ țineau, privirile încrucișindu-'și. Ale ei priviri erau ca întotdeauna, senine, dar' fără viață, liniștea cea fatală ... Pe când el îi privea ochii cu nesaț, cu un cârd întreg de patime rebele, și,... îi *seruta* mult, cu căldură... Ea sĕ lăsa cuprinsă de mijloc... pe când crivețul de-afară scutura geamurile încărcate de zăpadă... In sufletul meu îndurerat simțiiu un gol pustiu, cutrierat de vêntul aspru al iernii...

Eu în aceiași ochi albastri *căutam* »isvor de basme«, *privindu-'i* cu sfială, în care altul *sărutându-i* cu căldură *găsea* un rai întreg de fericiri...

Târziu după aceea, atunci, când a douaoră cădeau desprinse frunzele îngălbinite, troienind umedele cărări, desmetecit din visuri seci și trezit la realitatea vieții, i-am întâlnit pe ei, cei doi ochi frumoși, negri ca pĕcatul și ca acelea de ispititori... și-am găsit reoglindat în lumina lor catifelată întreaga văpaie a sufletului ei dornic, toată căldura ființii de femee... și *sărutândui* cu delir simțeam și eu raiul de fericiri.., dar' îl șimțeau și alții...

De aceea nu căta amice nici odată »isvor de basme« în femee, căci ea, aibă ochi negri ori albastri, îți cere iubire: îmbrățișeri calde și dulci sărutări . . și numai până atunci este a ta întreagă, până când în ale tale brațe o ții, sărutându-o cu dragoste și foc..

Daelius.

De-ale „crisei“.

Sibiu, 6 Februarie 1896.

Domnule Redactor!

Vĕ rog sĕ binevoiți a da loc în coloanele prețuitului D-Voastre ziar următoarelor rênduri:

In anul 1892 când »Institutul Tipografic« ajunsese proprietatea D-lui Eugen Brote, am fost învitat sĕ ocup postul de administrator la numitul Institut, ceea-ce am și primit, părăsindu-'mi postul mai bun, de comptabil-șef, ce-'l aveam în România.

Am făcut aceasta numai și numai ca sĕ pot slugi și eu causei naționale.

Și am lucrat aci nu numai ca administrator al foilor partidului național, ci când trebuința a cerut *am primit asupra-'mi și rĕspunderea pentru redactarea „Foii Poporului“ ceea-ce 'mi-a atras o osânda de* **11 luni temniță** *ordinară, eară pentru viitor mai am încă douĕ procese — douĕ sigure osândiri, tot pentru* ***„Foaia Poporului“.***

Cu toate astea fără vre-o pricină întemeiată, fără vre-o provocare macar mai întâi, și numai pentru-că înaintea D-lui Dr. Ioan Rațiu am pĕcatul neiertat a fi pretin cu redactorii isgoniți, *D-sa îndată ce s'a vĕzut stăpân al Institutului Tipografic* ***m'a dat afară și pe mine!***

A făcut-o aceasta fără sĕ țină macar seamă de legăturile și îndatoririle dintre »stăpâni« și funcționari.

Aduc aceasta la cunoștința publică mai ales din causă că la ședința din 1. Februarie a comitetului național, Dl Dr. Ioan Rațiu nici măcar n'a amintitit despre nedreptatea ce 'mi-a făcut, deși când m'a destituit îmi spusese că în comitet se va reveni asupra acestei afaceri, detrăgêndu-'mi dreptul a vorbì în apĕrarea mea.

Cu toata stima

George Moldovan.

CORESPONDENȚĂ

Concert reușit.

Sĕcărêmb, 14|26 Ianuarie 1896.

Onorată Redacțiune,

Concertul coriștilor români din *Sĕcărîmb,* vestit și prin prețuita *„Revistă“*, s'a ținut în 13/25 l. c. și a reușit cât sĕ poate de bine. Piesele din program, au fost executate cu multă acurăteță, de către tinerul cor, în cât publicul a fost preste așteptare mulțumit, ceea ce sĕ vedea din aplausele însufiețite ce acopereau fie-care cântare.

Mult haz a cășunat declamarea poesiei: »Pe pămêntul Turcului« de G. Coșbuc, prin dl. învĕțător *Sabin Safta*, care a declamat poesia cu deplină pricepere și a fost viu aplaudat. Dl învĕțător Safta pe lângă aceea, că este însuși un bun cântăreț, e și un bun conducător de cor, ceea-ce de astădată a dovedit'o cu prisosință. Fie-'i zis spre laudă.

După concert a urmat jocul pentru care a fost adusă vestita musică din Brad, și a cântat *numai românește!* Jocul a ținut cu destulă vioiciune până după 2 oare din noapte. In scurt a fost o petrecere preste toată așteptarea, plăcută, desfătătoare și românească.

Un participant.

O înderptare.

Sânpetru, Febr. n. 1896.

D-le Redactor,

După reîntoarcerea mea dela Deva, unde mi-am împlinit osânda de 47 zile »temniță de stat,« la care am fost judecat în urma pîrei alor cinci rĕuvoitori ai acestei comune, despre care s'a publicat în nr. 3 al *„Revistei Orăștiei“* o scrisoare, — și în urma încunoștiințării făcuta mie cu vorba de primarul comunei, că sûnt suspendat »de nou« din postul meu, am scris îndată la Prea on. oficiu protopresbiteral în Petroșeni, cerênd lămurire și am scris venerabilului consistor din Sibiiu, și și d-lui notar Fekete, întrebându-'l, că pe ce temeiu sûnt înlăturat din post căci în sentința Tablei aceea nu s'a zis? Am mers apoi la fisolgăbireul din Hațeg căruia încă i-am istorisit pe scurt pricina mea. La vre-o sĕptĕmână, notarul Fekete întâlnindu-mĕ, îmi spune că sĕ încep școala iarăși; așa și protopretorul. Ca la douĕ zile primesc dela on. oficiu protopopesc o hârtie în care mi sĕ spune că despre ridicarea mea din post, n'are nici o cunoștință și mĕ provoacă sĕ încep instrucțiunea. Am început-o spre bucuria și a mea și a școlarilor și a poporului.

Că de unde au purces cei-ce au dat în vileag vestea despre ridicarea mea din post, nu înțeleg, și nu am știre, căci la mâna mea până acum nu mi-a sosit nici o hârtie fără numai cu vorba fusesem încunoștiințat despre »suspendare,« și tot cu vorba și pus ear' în postul avut! Acestea vĕ rog sĕ binevoiți a le publica în *„Rerista Orăștiei“* ca întregire și îndreptare a stărilor de lucruri cunoscute din scrisoarea din nr. 3.

Cu stimă

Gheorghiu B. Reitescu,
învĕțător dirigente.

O nedreptate urîtă.

Blăjel, Ian. 1896.

D-le Redactor,

In comuna noastră *Blăjel,* este un grof, Haller Ieniu, avut, dar' care îi pare că nu-'i destul de plin dè averi, și sĕ sileste sĕ-'și înmulțească mai tare averea, trăgând din plata oamenilor care îi lucră.

In toamna trecută la culesul viilor, deregătorul încrezut »al Măriei sale,« a mânat un pădurar prin sat ca sĕ strige din poartă în poartă că cine vrea sĕ meargă la viile grofului la cules, capĕtă 20 cr. pe zi. Nu a fost vorbă de mai multe feliuri de prețuri. Sara numai înseamnă numele fie-cărui lucrător și nu a plătit până după ce a gătat de-a culege, ear' după cules numai cu multe rugăminte își puteau oamenii căpĕta banii, par'că lea-ar fi dat de pomană.

O lucrătoare care a fost in trei zile la vii, a fost mai de multe-ori după plată, dar' n'a căpătat plata până peste vre-o lună, și ce l'a ajuns pe deregĕtoriul, ce nu, *acuma după vremea trecută, începe sĕ-'i spună că nu i-a lucrat destul,* ***și i-a tras pe toată ziua câte 5 cruceri,*** *așa pe trei zile* ***în loc de 60 cr. i-a dat numai 45 cr.!*** Eu știind despre aceea mi-am luat răgaz de i-am scris »Măriei sale« ca sĕ știe ce face deregătoriul lui și sĕ-'l îndrepte la omenie, dară n'a făut nici »Măria sa« nici o ispravă! Dară asta nu-'i cu omenie și cu dreptate ca la curți așa domnești sĕ tragă oamenilor din plată! *N. V.*

NOUTĂȚI

Prigonit. D-lui *Dr. Ioan Radu,* profesor în Brad, 'i-s'a făcut, după cum pe cale telegrafică am fost vestiți Joi, o perchisiție în casă, rescolinduse-'i-se toate celea spre a afla la dênsul scrisori ori lucruri compromițĕtoare. Sĕ spune că cercetarea 'i-s'a făcut în urma denunțării lui I G. cu care trăește în dușmănie.

*

Concert în Orăștie. Corul mixt din Orăștie arangează Sâmbătă în 3/15 Febr. a. c un *Concert* la care invită cu toată onoarea publicul român din loc și jur. Inceputul la $7^1/_2$ oare seara. Prețul întrării de persoană: Locul I. 80 cr. Locul II. 50 cr. Partere 40 cr. Galerie 20 cr. După concert urmează joc. Venitul curat este pentru scopul cumpĕrării unui Harmoniu. Bilete sĕ află de vênzare în negustoria d-lui S. Corvin și seara la casă. Programul concertului e următorul: 1. »Hora,« cor mixt de *G Dima,* — 2. »Gintea Latină,« potporiu pentru pian de *Carol Cirillo* executat de D-șoara *Veturia N. Vlad,* — 3. »Taci bărbate,« cor cu soli de *I. Vidu,* — 4. Declamațiune ⁂, — 5. a) »Rĕsai lună,« b) »Stăncuța« coruri mixte cu acompaniare de pian de *G. Musilescu,* — 6. »Bobocele sj inele,« cor bărbătesc de *I. Vidu,* — 7. »Acorduri amoroase,« cor mixt de *Fruhling,* — 8. »Brâul popilor,« cor mixt de *G. Musicescu.* Rugăm cu stăruință publicul român sĕ iee parte în numĕr cât sĕ poate de frumos atât din loc cât și din jur, la acest concert.

*

Un rĕspuns. Am fost rugați sĕ ne dăm părerea de e bine ori nu ca comunele noastre sĕ între într'o societate de asigurare de foc, ce stăpânirea voește sĕ facă în părțile acestea, și privitor la care comunele sûnt provocate în scris sĕ-'și spună cuvêntul. N'am putut ajunge sĕ vedem hârtía însași de care e vorba. Rugăm representanțele comunale sĕ nu grăbească cu hotărîrea și în numĕrul viitor vom vorbi și noi despre aceasta.

*

Alegerea de notar la Dêncul-mare. Pe Vineri, în sĕptĕmâna trecută fusese pus termin de alegere de notar în Dêncul-mare. Erau 13 concurenți, între cari și *5 Români.* Eșind la fața locului, primpretorul a numit pe candidați, 4 inși, *între cari nici un Român, deși cercul e curat românesc!* Din o scrisoare ce primim despre această alegere, cu durere aflăm, că fruntașii români din cerc, care față de renegatul Bernath sĕ purtaseră cu bărbăție de 'i-au făcut vênt de pe-acolo, --- de astădată în fața volniciei fisolgăbirĕului, n'au mai făcut nici macar încercări, nici n'au cerut macar sĕ pue și un Român! S'au împărțit voturile între doi Unguri: Solyom Ferencz și Farkas Zsiga, întrunind cel dintâi cu 3 voturi mai mult ca al doilea, și rĕmânênd astfel ales notar al cercului.

*

Bal filantropic în Blaj, se va ținè Marți, în 11 Februarie st. n. a. c., în sala otelului »Univers« în folosul »fondului pentru ajutorarea studenților sĕraci în cas de morb«. Comitetul arangiator: Alesandru Uilăcan, președinte. Nicolau Popescu, cassar. Iacob Murĕșan, secretar, membrii: Aurel Pop Bota, Ioan Fodor, Gavrilă Precup, Ioan Raț. Începutul la 8 oare seara.

*

Cununie. Dl *Mihail Candrea*, teolog abs. din *Neagra* (Munții-Apuseni), își serbează Joi viitoare, în 1 Febr. st. v. cununia cu d-șoara *Maria Băeșan,* plăcuta fiică a d-lui preot Nicolau Băeșan din Bucium-Isbita. Le dorim din inimă mult noroc și fericire.

— Domnul *Ioan Șuiaga* și *Minerva Olariu* vestesc cununia lor, care se va serba Duminecă în 28 Ian. v. (9 Febr.) 1896 în biserica gr.-or. din Lasĕu. Le dorim fericire!

*

Moarte. *Dr. Simeon Caian,* medic montan, membru pe vieață al »Asociațiunii transilvane« președinte direcțiunei institutului de credit »Auraria« etc. a încetat din vieață lăsând în jale nemângăiată pe soția sa, Eufemia Caian n. Barbu. Fie-'i țĕrîna ușoară!

— *Ioan Iar,* harnicul econom din Simeria, după lungi și grele suferințe a încetat din viață la 4 Febr. n. în al 60-lea an al vêrstei, împărtășit cu sfintele taine. Pe reposatul îl jelesc: Manasie Iar, preot în Dêncul-mic, ca fiu, Mariți Iar n. Teodor, ca noră; Aron, Ion, și Manasie, ca nepoți; vĕd. Evuța Berian n. Iar, ca soră, și numĕroase rude. Fie-'i țĕrîna ușoară!

*

Dar pentru biserică. Comitetul parochial cu sinodul bisericei din filia *Săcel,* a duce și pe această cale mulțumita sa parochianului Vasile Simulescu și soției sale Nesia, cari au cumpĕrat pe seama sfintei biserici un rênd de »odăjdii« bisericești în preț de **50 fl. v. a.** Dea D-zeu ca fii acestei filii sĕ urmeze în această cale pe bunii dăruitori.

Pentru comitetul par. din filia Săcel:

G. B. Reitescu,
înv. preș. com. par.

Ion Mihailescu,
admin. par.

Ultimă știre.

Alegerile la Petroșeni.

La încheerea foii primim următoarea telegramă:

Petroșeni 7 Febr. 1896. Românii s'au purtat bine. Au eșit aleși **trei Români** *doi neromâni!*

Dela Dobra și Ilia n'avem încă știre.

Din public

Dare de seamă publică.

La concertul dat de corul bisericei gr.-or. din *Deva* în preseara anului nou pentru renoirea unui clopot al bisericei noastre, au incurs la cassă următoarele *suprasolviri:*

Dela Il. Sa dl comite suprem babon G. de Szentkereszti 4 fl.; Magnificul dn jude la tabla regească pe lângă tribunalul din Deva, Ioan Moțiu 7 fl.; dela domnul N. Géza inginer, 5 fl.; Ioan Șerban Proprietar 3 fl.; firma Werner 2 fl.; Alexandru Moldovan 2 fl.; George și August A. Nicoară 2 fl.; Petru Zarea, comerciant 1 fl. 60 cr.; Alois Szentiemay inginer 1 fl.; Vasilie Grozută din Doba 1 fl.; Romul Cutean comerciant 1 fl.; Eduard Telegdi 1 fl.; Alesandru Șterca-Șuluț 60 cr.; Dimitrie Datca 60 cr.; Samuil Werner 40 cr.; Stefan Boniș 40 cr.: Ladislau Szákely 30 cr.; Iosif Hancăș (Boholt) 30 cr.; Ioan Moldovan 20 cr.

După concert am primit dela: Reverendisimul domn protopresbiter din Ilia 2 fl., dela dl Niculae Rusu, (înv. în Zam), 1 fl., Ignat Popovici, 1 fl., Ambrosie Daniel 1 fl., Login Ardelean, 1 fl., Ioan Crișovan 1 fl., I. Cociobă 60 cr.

Venitul întreg	**190 fl. 21 cr.**
Cheltueli	91 « 05 «
Venit curat	**99 „ 16 „**

Din această sumă s'au depus numai decât după concert la institutul »Hunedoara« 80 fl. spre mărirea fondului pentru clopot; cu 3 fl. 60 cr. am procurat 24 nri din »biblioteca pentru toți« pentru membrii corului, ear' restul de 15 fl. 56 cr. sĕ va folosi pentru fotografarea coriștilor și a patronilor corului într'un grup. Tabloul sĕ va așeza în sala școalei. Restul sĕ folosește pentru cele trebuincioase corului.

In numele bisericei mulțumesc prea on. inteligențe din Deva și jur precum și prea iubitului popor parochian pentru spriginul material și moral, ce l'a dat acestei întreprinderi de bine.

Deva, 10/22 Ianuarie 1896.

George Nicoară m. p.,
preot, fost cassar.

ECONOMIE.

Cine vrea sĕ aibă lapte mult dela vaci, sĕ *nu le adape cu apă prea rece,* căci apa rece împuținează laptele vacii. Sĕ le adape cu apă stătută ori și mai bine călduță, și va vedea îndată că vaca va începe se-'i dee lapte din ce în mai mult

Oameni ce fac fel și fel de probe economice au încercat și acest lucru: Au adăpat pe aceeași vacă câteva zile cu apă rece și câteva cu apă caldă, și sĕ vedea cu ochii scăderea laptelui în vremea adăpării cu apă rece.

Cine n'are putere a urma acestui sfat, în folosul seu ar fi totuși sĕ adape vaca de lapte cel puțini cu apă din fântâni, unde e mai caldă apa, decum e cea de sub ghiața rîurilor, unde economii nostri mai ales adapă. —

Oamenii sĕ facă încercări, și despre urmări sĕ ne vestească și pe noi.

FEL DE FEL

Pismă. Un bărbat sĕ preumblă cu femeea pintr'o pădure. Deodată scumpa jumĕtate sĕ oprește lângă un arbore tăiat cu firezul și începe a-'i numĕra inelele.

— Vezi, Stefane, zise ea apoi bărbatului, eu așa de mult pismuesc lemnul acesta.

— De ce dragă?

— Că, uite, are atâtea inele de câți ani e, ear' eu am încă tot numai un inel!..

⁂

Puiul de Jidan. Ionel cu Mimi sĕ joacă. Vine și Națl puiul Jidanului vecin. Il iau pe el în joc. Odată Ionel zice:

— Mimi, tu ești acum fata lui Națl, eu sûnt un domn mare și vin sĕ te cer de nevastă, și atunci îi fi a mea.

Mimi n'are nimic în contra, dar' Națl clatină din cap și zice:

— Așa nu mĕ joc eu.

— De ce? întreabă Ionel.

— Pentru-că atunci eu ar trebui sĕ dau bani de zestre la fata mea — rĕspunse puiul de Jidan. —

Numeri singuratici din „Revista Orăștiei“ sĕ află de vênzare, à 5 cr. unul, la domnul librar F. Schäser în Orăștie.

POSTA REDACȚIEI.

Dl *Gr. S.* în *C.* Ești rĕu informat. Conventiculul Mocsonyist nu s'a ținut pe hotarul comitatului D-voastre, ci pe al nostru, anume la *Deva* în sĕptĕmâna trecută. A fost Mocsonyi în persoană acì. Sĕ vede că s'au pus în mișcare, nu glumă.

D-sale *S. A* în *Șibot.* Sûnt lucruri în care cu foaia nu ne putem mesteca. Au fácut și unii și alții comedii ca cel ce-a gustat mai mult cu un păhărel, dar' din aceste lucruri n'a urmat nici un rĕu obștesc ori național. Noi numai atunci am lua cuvênt contra lor.

D-lui *N. M.* în *H.* Doamne apără dar' rĕu sĕ mai înțeleg cifrele cu musele! Pe lângă toată bunăvoința, peste putință.

Pentru redacție responsabil: **Ioan M. Corvin.**

LOTERIE.

Tragerea din 1 Februarie st. n.

Budapesta:	40	15	19	17	30

Tragerea din 25 Ianuarie st. n.

Timișoara:	38	11	17	64	54

Tragerea din 5 Februarie st. n.

Sibiiu:	73	85	78	33	57

CALINDARUL SĔPTĔMÂNEI

dela 28—3 Febr. st. v.

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
	Dum. Lăsat de carne, gl. 3, sft. 3.	
Dum.	28 C. P. Efrem Sirul	9 Apolonia
Luni	29 Ad. Măr. Ignatie	10 Scolastica
Marți	30 (†) **SS. Vas. Gr. Ioan**	11 Eufrosina
Merc.	31 SS. Chir si Ioan	12 Eulalia
Joi	1 S. Mc. Trifon	13 Benignu
Vineri	2 (†) **Întimp. Dom.**	14 Valentin
Sâmb.	3 S. și drept. Simeon	15 Faustin

Representanța Primei societăți Vieneze de asigurare de sticlărie.

Jucării, Lampe, Lumini și Petroleu.

Am onoare a vĕ încunoștiința, că am deschis aici în casele D-lui Simion Corvin (Piața școalei Nr. 12) sub firma mea împrotocolată

C. WALLEPAGI

o prăvalie de sticlărie, chipuri, porcellană și marfă de collonie.

Fiind nisuința mea de a servì mușterii mei solid și după dorință, îmi permit a atrage atențiunea onoratului public cu deosebire asupra depositului meu bogat sortat în marfă de sticle și porcelană necesară pentru casă și cuină, ce o primesc din fabricele cele mai mari precum și marfă de colonie, ce o țin calitatea cea mai bună.

Totodată vĕ notific cu toată stima, că primesc efectuirea de sticlărit și de incadrat (a pune în rame) cu prețurile cele mai eftine și în timpul cel mai scurt.

Asigurându-vĕ de servițiu solid și prompt pe lângă prețuri eftine, îmi iau voie a vĕ cere binevoitorul sucurs și sprigin — și semnez

Cu stimă

(278) 4—15 **C. WALLEPAGI.**

Rame de ferești, Icoane sfinte și Oglinzi.

Requisite de mâncare și mărfuri de argint de China.

Saci sĕ primesc îndĕrĕpt numai în stare bună!

Făina sĕ vinde în saci de 75 kilo.

Prima moară de aburi în Orăștie

a lui

(279) **Rudolf Kaess.** 15—48

Recomandă onoratului public și cu deosebire **comecianților din provincie** spre vĕnzare:

Făină de pâne și aluaturi

în totdeauna **proaspetă, excelentă** și **eftină** în saci și produsă esclusiv din grâu de Tisa cu prețurile mai jos indicate.

Nrul:	Gries	0	1	2	3	4	5	6	7	8
75 Kl.	13.20	9 53	9.—	8.55	8.25	7 95	7 65	7.20	6.30	5.55

La vênzare, sacii sĕ dau gratis!

Sacii cei mari sĕ rescumpără cu 20 cr.

Haine de călușeri!

Aduc la cunoștința celor-ce au trebuință, că subscrisul pregătesc, la cereri, în timp scurt și cu preț moderat,

haine de călușeri

după trebuință și numĕr. In același timp înștiințez, că dau și numai în folosință vestminte de călușeri, tot pe lângă un preț moderat.

*

Cu o cale am onoare a atrage luarea aminte a publicului, asupra prăvăliei mele de rufărie de tot felul, aflătoare în **Orăștie**, Piața-mare.

Cu distinsă stimă

(280) 6—7 Ion Lăzăroiu

negustor român.

„FAGEȚANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, CA SOCIETATE PE ACȚIUNI ÎN FAGET.

CONTUL BILANȚULUI.

ACTIVE:

		fl.	cr.
Cassa în numĕrar		10.616	79
Împrumuturi pe cambii cu giranți		297 589	39
Împrumuturi pe cambii cu acoperire hipotecară		57.034	50
Împrumuturi pe hipotece		68.440	50
Împrumuturi pe obligațiuni cu cavenți		76.022	—
Credite de cont curent		310	63
Spese de fondare	356 fl. 30 cr.		
după amortisare de 20%	178 » 15 »	178	15
Mobiliar	1313 fl. 07 cr.		
după amortisare de 10%	131 « 31 «	1.181	76
Acțiuni străine		754	—-
Realități		221	—
Diverse conturi debitoare și interese restante		5.849	08
		518.197	80

PASIVE:

		fl.	cr.
Capital social:			
1000 acțiuni à fl. 100		100.000	—
Fondul de reservă		20.669	09
Fondul de garanță		1.500	—
Depuneri spre fructificare:			
a) în libele	275.239 fl. 99 cr.		
b) fondul de pensiune al funcționarilor	3.201 « 19 »	278.441	18
Cambii reescomptate		96.200	60
Interese anticipate pro 1896		5.785	61
Dividende neridicate		30	—
Profit curat		15.571	32
		518.197	80

CONTUL PROFITULUI ȘI PERDERILOR.

EȘITE:

		fl.	cr.
Interese:			
pentru fondul de reservă	631 fl. 54 cr.		
« depuneri spre fructificare	14.883 « 57 «		
« cambii reescomptate	6.366 « 82 «	21.881	93
Spese:			
a) salarii și marce de presență	5.912 fl. — cr.		
b) chirie, porto, tipărituri și altele	2 618 « 42 «	8 530	42
Contribuțiune:			
directă	1.734 fl. 67 cr.		
de 10% după inter. dela depuneri spre fructif., dare de drum și comp. de timbru	1.608 « 85 «	3.343	52
Amortisare:			
din spesele de fondare	178 fl. 15 cr.		
din mobiliar	131 « 31 «	309	46
Profit curat		15.571	32
		49.636	65

VENITE:

		fl.	cr.
Profit transportat din anul trecut		500	—
Interese:			
dela împrumuturi pe cambii cu giranți	28.661 fl. 17 cr.		
» împrumuturi pe cambii cu acoperire hipotecară	5.252 « 42 «		
dela împrumuturi pe hipotece	4.966 « 70 «		
« împrumuturi pe obligațiuni cu cavenți	8.128 « 65 «	47.008	94
Profit dela cumpĕrare și vindere de realități		1.200	—
« » acțiuni străine		28	—
Provisiune		899	71
		49.636	65

(281) 1—1

Faget, la 31 Decemvrie 1895 st. n.

Sebastian Olariu m. p.,
director executiv.

Toma F. Haneșiu m. p.,
comptabil prim.

Membrii în direcțiune:

Zenobiu Bordan m. p. **Dionisiu Feneș** m. p. **Nicolau Barbon** m. p. **George Giura** m. p.

Bilanțul present precum și contul profitului și perderilor examinându-le conform legilor și statutelor le-am aflat exacte și cărțile purtate în bună regulă.

Faget, la 30 Ianuarie 1896 st. n.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE:

Demetriu Carabaș m. p. **Demetriu Iosof** m. p. **Vasilie Nicorescu** m. p.

»Minerva« institut tipografic, societate pe acții. Pentru tipar responsabil: Petru P. Barițiu.